

звѣръ. Една нощъ той се явява при дона *Сола*, която го обича. Тукъ той се срѣща съ младия Карлъ, който сжщо обича дона Сола. Хернани прѣдлага на съперника си *дуелъ*, но Карлъ не приема да се бие съ разбойникъ. Макаръ Хернани и да има възможность да убие Карла, той това сега не извършва, защото не му позволява рицарската му честь: противника трѣба да приеме дуела. Донъ *Силва*, въ кжщата на когото живѣе дона Сола, негова сродница, макаръ и да е твърдѣ старъ, иска да се ожени за дона Сола.

Шайката на Хернани е избита отъ потерата на Карла. а само той е спасенъ и подъ видъ на поклонникъ скрива се въ дома на стария Силва. Благородния Силва приема поклонника, не го прѣдава на донъ Карла и не го убива, макаръ и да заварва дона Сола въ обятията му. Разбойникътъ влѣзълъ въ кжщата на единъ благороденъ, той е вече подъ негова закрила и истинскиятъ благородникъ въ никакъвъ случай неможе да стане прѣдатель. Между това Карлъ на сила задига дона Сола. Слѣдъ това Хернани се заклева прѣдъ Силва, че ще му даде живота си, когато Силва затржи съ рога, който му дава Хернани. Сега и двамата, Хернани и Силва, се нагласяватъ да отмъстятъ на Карла.

Хернани и Силва отиватъ въ Ахенъ, дѣто Донъ Карлосъ ще бжде избранъ за императоръ. Въ сжщата тържествена нощъ, когато събралитѣ се курфирсти избиратъ новия императоръ. Донъ Карлосъ самичкъ броди въ мрачното подземие, дѣто се намира гробницата на Карла Велики. Тука се явяватъ и Силва съ Хернани, но когато Карлъ чува стѣпките на заговорниците, той се скрива въ гробницата на Карла Велики. Въ момента, когато три топовни гърмежи извѣстватъ, че Карлъ е избранъ за *императоръ*, заговорниците си даватъ тържествена клетва да го убиятъ. Обаче въ подземиеото навлиза стража, а Донъ Карлосъ, новоизбраниятъ владѣтель на Европа, излиза изъ гробницата. За голѣмо очудване на всички Донъ Карлосъ великодушно прощава своитѣ врагове. — Хернани, станалъ вече дукъ арагонски, се оженва за своята любима. Тъкмо слѣдъ свършека на веселия сватбенъ маскарадъ отдалече изсвирва фаталния рогъ на Хернани, който го бѣше далъ на донъ Силва. Като чува това Хернани, казва: „Тигърътъ зарева и тича къмъ своята плячка!“ Въ това врѣме се явява донъ Силва съ шишенце отрова, която прѣдлага на Хернани. За да изпълни своето рицарско обѣщание, той взема отровата. Това сжщото прави и дона Сола, та и двамата умиратъ прѣдъ очитѣ на неумолимия старецъ, който тѣй сжщо се убива.

Това драматично произведение на В. Хюго възбуди *безпримѣрна* въ историята на театъра *борба* между защитниците на старото и младежъта. Хората на традицията пускали